Nieuwsbrief

December 2025

Beste vrienden van pater Kees Spil,

Van 7 november tot en met 24 november heeft bestuurslid Vronie een bezoek gebracht aan Buswale en Kiyunga. Zij werd vergezeld door haar man Arie, schoonzus Joke en schoondochter Sylvia. Hier volgt een kort verslag van Vronie.

Buswale

In Buswale heeft de stichting de afgelopen jaren meerdere boekenprojecten en de renovatie van het ziekenhuis in Buswale mogelijk gemaakt. Doel van het bezoek was om het opgeknapte ziekenhuis te bezoeken en langs meerdere lagere scholen te gaan waar de boeken en lesmaterialen waren uitgereikt.

Het was een intensief verblijf, daar in Buswale. Van de 16 lagere scholen die eerder boeken hebben gekregen hebben we er 8 kunnen bezoeken. Er werd dankbaar gebruik gemaakt van de boeken. Het liet ons zien dat de boekenprojecten een groot succes zijn.

Uitreiking boeken

Op nog eens 5 scholen waren we aanwezig tijdens het overhandigen van de boeken die dit jaar in het kader van het project Bussoms 2025 zijn gekocht.
Met een auto vol boeken zijn we naar deze 5 scholen gegaan. Opgetogen gezichten wachtten ons steeds op. In Buswale nam de leraar de boeken in zijn hand alsof het juwelen waren.
Om deze reeks zeer nuttige boekenprojecten af te kunnen ronden moeten in de toekomst nog 10 scholen van nieuwe boeken worden voorzien.

Het gerestaureerde ziekenhuis

De laatste dag in Buswale is het pas gerestaureerde ziekenhuis bezocht. Het gebouw stond te schitteren in het felle zonlicht. Met trots liet Sr. Veronica alles zien. Het volledig vernieuwde elektriciteitsnetwerk, het vernieuwde dak, de herstelde muren en alles was prachtig geverfd. Ze vervolgde de rondleiding langs een kleine apotheek, de grote koelkast voor de vaccinaties, de ruimte voor de dossiers en de verschillende spreekkamers. In een van de bevalkamers was net een jonge vrouw bezig met de persweeën. Wat een mooi moment was het toen wij de baby, een flinke jongen van acht pond, als eerste mochten vasthouden. Wat is hier met het geld van Vastenactie een wonder verricht!

Kiyunga – VTI (Technische school)

De VTI (Vocational Training Institute) kampt nog steeds met de naweeën van de covid-periode. Ouders hebben geen of weinig geld om een opleiding te bekostigen. Voor sommige opleidingen is weinig belangstelling en zouden misschien beter gesloten kunnen worden.

Maar er komen ook nieuwe opleidingen bij en

die lopen goed. Zo is er veel interesse in de opleiding autotechniek. Daarom is de school dit jaar met behulp van Stichting Uganda uitgebreid met een werkplaats voor de automonteurs. Het was mooi om te zien hoe enthousiast en geconcentreerd de leerlingen bezig waren met het sleutelen aan een motor.

Kiyunga – Lady's SS (Meisjesschool)

De gebouwen van de Lady's SS stonden van verre al te schitteren. Prachtig blauw, strak in de verf en een trotse Sr. Sany. Een strakke omheining die de meisjes beschermt. De hal was schoon, geen spinrag, geen rommel op de vloer.

Prachtig opgeknapte gebouwen, in een mooie omgeving

De 136 studenten zaten strak in het pak te wachten. Mooie uniformen, in een blauwe ruit met stropdas en een groene rok met geel shirt. "Ze hebben drie verschillende uniformen", vertrouwde Sr. Sany me toe. "Daarnaast nog een sporttenue".

Schoolvoetbalteam

Vervolgens hield de Head Girl een openingsspeech. Alle respect hoe ze dat netjes zonder een notitie deed. Ik genoot ervan hoe Sr. Sany met een enkele handbeweging de meisjes stuurde. Ze heeft de wind er goed onder maar weet ook waarin ze de meisjes vrij moet laten.

Er was een blije en enthousiaste sfeer. Het volgende onderdeel was wat wij noemen 'streetdance'. Geweldig zoals er gedanst werd. We zaten te genieten. Hierna nam Sr. Sany het woord. Naast de nodige bedankjes vertelde ze trots dat deze school net zo goed was als een school in de stad.

Toen kwam het klapstuk van de middag. Een lokale dans: de Kisogadans. De meisjes worden hierin niet onderwezen. Ze weten het gewoon. Ze zijn ermee opgegroeid. Het is ze met de paplepel ingegoten. Deze dans was van hoge klasse. Ik heb er al verschillende gezien maar deze steekt er met kop en schouder bovenuit. De volgende dans was weer een streetdance. Sr. Sany nodigde me uit om mee te doen. Onder luid gelach van de andere meiden probeerde ik een paar passen na te doen.

Nu waren wij aan de beurt. In mijn speech legde ik onze familieverhouding uit. Gaf de zuster en de meiden complimenten en vertelde dat deze school zeker beter was dan in de stad want deze school staat in de vrije natuur.

Tenslotte ging de muziek weer aan en mocht iedereen komen dansen. Zo bouwden we samen een klein feestje.

Tenslotte

Tot zover mijn reisverslag. Er is na de dramatische coronajaren veel ten goede gekeerd, maar er moet ook nog veel gebeuren. Mogen wij daarbij op uw steun rekenen?

Vronie Spil-Konijn
Bestuurslid Stichting Uganda